

خبر کوتاه

بیرانوند در جمع بهترین‌ها

نام علیرضا بیرانوند، دروازه‌بان تیم فوتبال پرسپولیس و تیم ملی ایران در میان سه نامزد نهایی کسب جایزه مرد سال فوتبال آسیا در سال ۲۰۱۸ دیده می‌شود. بخش عربی سایت جهانی گل با انتشار توثیتی در صفحه رسمی‌اش خبر از مشخص شدن سه کاندیدای بازیکن سال آسیا داد. طبق گفته گل، علیرضا بیرانوند، دروازه‌بان تیم ملی فوتبال ایران و تیم پرسپولیس نیز در این میان دیده می‌شود. یوما سوزوکی، مهاجم ژاپنی تیم کاشیما آنتلرز ژاپن و عبدالکریم حسن، مدافع ملی پوش السد قطر، رقیبان بیرانوند در کسب جایزه مرد سال فوتبال آسیا هستند. مراسم انتخاب برترین‌های سال ۲۰۱۸ قاره آسیا، روز ۲۸ نوامبر (هفتم آذر) در عمان برگزار می‌شود.

پرسپولیس بالاتر از رئال

چندی پیش نشریه مارکای اسپانیا یک نظرسنجی ترتیب‌داد تا طی آن از میان ۴۰ باشگاه، بهترین هواداران را انتخاب کند. در این نظرسنجی پرسپولیس از کشورمان نیز حضور داشت. به گزارش مارکا، این نظرسنجی در نهایت به اتمام رسید و طی آن باشگاه پنارول اروگوئه با کسب دو میلیون رای رتبه اول را به خود اختصاص داد. باشگاه پالمیراس برزیل با یک میلیون رتبه دوم را کسب کرد و پرسپولیس با بیش از ۳۸۰ هزار رای رتبه سوم را به خود اختصاص داد.

نشستند اما آن هوادارها امروز کجا هستند؟ کی‌روش باید دائما از خودش بیرسد که چطور این تعداد هوادار را از تیم ملی دور کرده و همه آنها را از خودش و تیمش رانده است؟

کارلوس کی‌روش در نوشته تازه‌اش مدعی شده که هیچ چیز و هیچ کس نخواهد توانست اتحاد و روح تیمی تیم ملی را نابود کند. کاش آقای مربی قبل از نوشتن این جمله، چند ثانیه در آینه نگاه می‌کرد تا شاید متوجه می‌شد چه کسی، به روحیه ستاره‌های ملی پوش لطمه زده است. حالا دیگر هواداران تیم ملی حتی از بازی بدرقه تیم‌شان استقبال نمی‌کنند و در آخرین نبرد تیم در آزادی قبل از حضور در جام ملت‌های آسیا حاضر نمی‌شوند. این، مهم‌ترین نتیجه همه دعوای کی‌کارلوس در چند سال گذشته است. او تیم ملی را به مرور زمان به یک تیم شخصی تبدیل کرده و از بازیکنان تیم سپری برای دعوای خودش ساخت. بازیکنانی که ربات‌وار ناچار به پیاده کردن او امر سرمربی هستند، دیگر محبوبیتی بین هواداران فوتبال نخواهند داشت. مقایسه سکوها‌ی آزادی در جریان دیدارهای تیم ملی در اولین روزهای حضور کی‌روش با امروز، به روشنی سقوط محبوبیت مرد پر تغالی را به تصویر می‌کشد.

حامی کارلوس کی‌روش بودند و حتی در پیش پا افتاده‌ترین جدال‌های تیم او نیز در ورزشگاه آزادی حاضر می‌شدند. مرد پر تغالی همواره ترجیح می‌داد دیدارهای تدارکاتی را در کشورهایی دیگر برگزار کند اما با وجود اینکه هیچ تیم بزرگی برای برگزاری یک دیدار دوستانه به ایران سفر نکرد، باز هم تماشاگرها حمایت‌شان را از این تیم به اثبات رساندند. تیم ملی در دومین بازی خانگی‌اش با کارلوس کی‌روش در سال ۲۰۱۱ در مرحله اول مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۴ برزیل، به شکل اعجاب‌آوری ۷۵ هزار تماشاگر را به آزادی کشاند و با سکوهایی تقریبا پر، رویه‌روی تیم کوچک اندونزی قرار ایران در جدال با بحرین در گرفت. اگر امروز اندونزی به تهران سفر کند، شاید حتی ۷۵۰ نفر نیز مسابقه را از نزدیک تماشا نکنند. همین مرحله از رقابت‌ها، ۸۳ هزار تماشاگر داشت و در دیدار دوستانه کاملا کم‌اهمیت با اردن در سال ۲۰۱۲ در یک روز غیر تعطیل، هشت هزار نفر را به آزادی کشاند. سال ۲۰۱۵ تیم ملی در حضور ۱۸ هزار تماشاگر در ورزشگاه آزادی با گسوام روبه‌رو شد و در نبرد با ترکمنستان در آزادی ۳۵ هزار تماشاگر داشت. یک سال بعد ۱۰ هزار نفر از نزدیک تماشای برتری پر گل ایران مقابل قرقیزستان در یک دیدار دوستانه

تیم کی‌روش هرگز صدرنشینی این رنکینگ را از دست نخواهد داد. اگر این صدرنشینی واقعا مهم است، چرا مردم رغبتی برای حضور در آزادی و تشویق تیم ملی ندارند؟ چرا در یک ساعت ایده‌آل از روز پنج‌شنبه، حتی بلیت‌های رایگان نیز نمی‌تواند تماشاگرها را به آزادی بکشاند؟ وقتی کارلوس کی‌روش به تازگی قرار داد اول با فدراسیون فوتبال ایران را امضا کرده بود، دیدار دوستانه با تیم ملی ماداگاسکار در تقویم تیم قرار گرفت. هواداران تیم ملی سرخورده از شکست بزرگ در جام ملت‌های ۲۰۱۱ آسیا بودند و فوتبال زده‌تر از همیشه به نظر می‌رسیدند. هیچ کس شناخت دقیقی از کی‌روش نداشت و ترکیب تیم نیز چندان پرستاره به نظر نمی‌رسید. با این وجود آن روز ۱۰ هزار تماشاگر روی سکوها‌ی آزادی حاضر شدند و در اولین نمایش کی‌روش به تماشای تیم او نشستند. طبیعتا اگر عملکرد این مربی موفقیت‌آمیز بوده باشد، امروز باید تماشاگر بیشتری جذب تیم ملی شود اما استقبال ۱۰ هزار نفری از بازی اول، جایش را به حضور دو هزار نفری با بلیت‌های رایگان برابر ترنیداد داد. تازمانی که شکست دادن تیمی کی‌روش بعد از هفت سال حضور مداوم روی نیمکت تیم ملی ایران.

در همه این سال‌ها، هواداران تیم ملی

بخش آسیایی رنکینگ فیفا پرداخته و آمار ۶۳ درصد پیروزی در دیدارهای ملی در این هفت سال را افتخار آمیز دانسته است. البته که قرار گرفتن در یک جایگاه خوب در رنکینگ فیفا اتفاق بدی نیست اما این موضوع به شرطی ارزشمند خواهد بود که ایران به جای ونزوئلا، بولیوی و ترنیداد و توباگو، همانند سایر تیم‌های آسیایی با کشورهایی مثل شیلی، اروگوئه، برزیل و آرژانتین بازی کند. تازمانی که شکست دادن تیمی مثل ترنیداد با حداقل اختلاف از باختن به برزیل با حداقل اختلاف در جدول فیفا امتیازهای بیشتری داشته باشد، طبیعتا

از دیدارهای تدارکاتی نیم ملی به همین اندازه کم و ناامید کننده بود؟ آیا تماشاگرها به مرور زمان، از کی‌روش و تیمش فاصله نگرفته‌اند؟ «ما برای آنها بازی می‌کنیم، برای مردم». این جمله، بخشی از بیانیه اینستاگرامی تازه سرمربی تیم ملی در واکنش به ماجراهای روزهای گذشته است. همان‌طور که انتظار می‌رفت در این بیانیه نه خبری از عذرخواهی بود و نه نشانه‌ای از اصلاح رفتار کادر فنی تیم ملی در مواجهه با خبرنگارها دیده می‌شد. کارلوس کی‌روش باز هم مثل همیشه در این نوشته به صدرنشینی تیم ملی در

نبرد تیم ملی با ترنیداد و توباگو شاید به لحاظ فنی نکته‌هیجان‌انگیزی نداشت اما یک حقیقت بزرگ را برای همه آشکار کرد. هواداران فوتبال در ایران دیگر علاقه‌ای به حضور در ورزشگاه آزادی برای تشویق تیم کارلوس کی‌روش ندارند. آنها حتی در یک ساعت مناسب از روز نیمه تعطیل پنج‌شنبه با بلیت‌های رایگان، بازی تیم ملی را از نزدیک تماشا نکردند. البته که ترنیداد نام بزرگی برای دیدن یک جدال در استادیوم نیست اما یاد ر سال‌های اول نیز استقبال

همراه بانک

شعب دیجیتال

همراه پرداخت

بانک ایران زمین بانک دیجیتال